lioen dollars. Er zijn thans aan Calvin College 17 professoren; 459 studenten. New York telt thans acht millioen inwoners volgens de laatste census.'[98] John kocht een auto, en toen dat beviel deed zijn vader het ook.

Albracht kreeg in 1920 een telefoonaansluiting, zodat de vrienden na bijna dertig jaar elkaars stem weer konden horen. Het contrast tussen de gestage opbouw in het ene deel van de wereld en de doelbewuste verwoesting op zoveel plaatsen elders leek bizar. Waar hij de wereld niet begreep, zei Schoolland zich vrij te voelen om totaal verschillende bronnen te raadplegen die hem zouden kunnen helpen die wereld te begrijpen: filosofie, gereformeerde theologie, maar óók de aantekeningen bij *Scofield's Reference Bible*. Albracht vond het 'prachtig' dat de revolutiepoging van Troelstra zo eenduidig was afgewezen. Wat hij minder waardeerde was het fanatisme waarmee de geallieerden, president Wilson incluis, de verslagen tegenstanders leken te willen vernederen tot op het bot. 'De vredesconferentie is nu bijeen', schreef hij in februari. 'Ach, dat men Duitschland toch spoedig aan brood en vleesch helpe. In letterlijken zin verhongeren de menschen aldaar.' De behoefte om Duitsland te straffen speelde de radicale krachten daar in de kaart. De revolutiegolf kon heel wel van het buurland overslaan naar Nederland. Voedsel stond nog op rantsoen (distributie). Hij had Patrimonium proberen 'in te toomen', maar moest toegeven dat de arbeiders reden hadden om zich te beklagen:

> Mijn schoonzuster kocht de vorige week een kilo gesmolten rundvet voor *f* 10,-. Ge begrijpt dat de arbeidersstand dit niet kan betalen en het is dien menschen ook aan te zien dat ze geen voldoende voeding krijgen. Voeg daarbij de Spaansche griep en nu vlektyphus, en dan is het niet twijfelachtig of de Heere ook met zijne oordeelen op aarde is.[99]

Zoals hij in 1914 rekening had gehouden met een Duitse inval, hield Frans Albracht het in 1919 mogelijk dat het Spartakus oproer vanuit het oosten zou kunnen overslaan naar zijn woonplaats. Veel gereformeerden in Groningen hadden zich, om een eventuele revolutie het hoofd te bieden, aangesloten bij de Bijzondere Vrijwillige Landstorm (BVL). Albrachts zoon Hendrik was een van de commandanten van de al sinds 1914 in de stad Groningen bestaande vrijwillige burgerwacht, die voor het leger opgeroepen politiemannen moest helpen vervangen. Hij was van de partij toen de BVL samen met studenten een staking van transportarbeiders hielp breken, door zelf met paard en wagen de kolen van de haven naar de gasfabriek te brengen.[100] Het zou in Groningen nog lang onrustig blijven. Een communistische betoging werd in 1920 beëindigd

[98] K. Schoolland aan F.J. Albracht, Grand Rapids 5 mei 1920.

[99] F.J. Albracht aan K. Schoolland, Groningen 6 februari 1919.

[100] F.J. Albracht aan K. Schoolland, Groningen 27 oktober 1919.